

Som ànima i cos?

L'aplicació de la filosofia platònica al pensament actual

Actualment, la visió que tenim de l'ànima dista molt de la que es tenia a l'antiga Grècia, impulsada per la visió dualista de Plató.

La opinió actual està marcada pel materialisme i ja no queda quasi bé res de l'idealisme que caracteritzava les teories de filòsof grec.

Quan parlem de dualisme ens referim a la teoria que exposava sobre l'ésser humà, segons ell format per un cos i una ànima clarament diferenciats. Aquest dualisme es produeix a causa d'una unió accidental, quan l'ànima cau del món intel·ligible o món de les Idees al món sensible, és a dir, el món de les coses.

El mite del Tir Alat és la història mitjançant la qual Plató explica aquest fet. Aquest mite ens narra una cursa entre totes les ànimes que intenten arribar a una cúpula supracelest des de on podran contemplar totes les Idees, i la Idea del Bé per damunt de totes elles, les il·luminarà, però no totes hi arribaran ja que l'ànima està composta per tres parts: la racional situada al cap, la irascible al pit i la concupiscible, que se situa a l'estómac.

La racional té a veure amb la raó, a la irascible dominen els

sentiments i finalment la part concupiscible a la qual dominen els desitjos o plaers. Aquestes tres parts estan representades dins el mite per dos cavalls i una auriga. El

cavall blanc representa la part irascible de l'ànima, el cavall negre la part concupiscible i l'auriga la part racional.

Si la part racional aconseguís controlar a les altres dues, l'ànima accedeix a la cúpula supracelest i contempla totes les Idees, en canvi si algun dels dos cavalls assoleixen el control del conjunt, l'ànima cau al món sensible i s'uneix a un cos com a principi de vida.

Aquest cos al qual s'uneix l'ànima resulta una presó per a ella, ja que el cos impedeix a l'ànima assolir la purificació i fins que el cos no mor, l'ànima no torna a la cursa.

Avui en dia i segons la visió materialista de la majoria de la gent aquest pensament és gairebé impossible, perquè les creences es basen en fets empírics i Plató mai va demostrar aquesta teoria amb fets comprovables, cosa que fa inviable aquesta concepció idealista. Al segle XXI la gent no es preocupa per coses com l'ànima. En un món en el que tot va tant de pressa i els diners, el consumisme i el capitalisme són les bases de la societat és impossible poder pensar en coses com si existeix l'ànima,...

A grans trets podem dir que la filosofia i les teories de la Grècia Clàssica, una cultura basada en els mites i en els Déus, no tenen cabuda en la societat d'avui ja que en aquesta regna, per molts que ens pesi, l'empirisme i la tendència a la incredulitat.